

POSKOCZNY (5) *ai*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w poskok).

sg m N poskoczny (3). ◇ n N poskoczn(e) (2). ◇ [pl N m pers poskoczni.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Energiczny, sprawny fizycznie, gibki, silny, pełen temperamentu (5) : Ale nález [młodzieniec] poskoczny nálezbyt/ á ná což lie iego figle przygodzą? bo y sobie szkodzi y ludziom. RejZwierc 164; [Nuż pácholcy poskoczni zmowiwszy się władcy. Z wilki co owoc służą zaczynają zwady. RybWios A3].

W połączeniu szeregowym (1): A wżakoż y ono [ciało] nálezbyt poskoczne álbo nálezbyth buyne á szalone/ niewiem co też ma naprzod przed owym szátecznym á spokoynym. RejZwierc 164.

Szereg: »bujny a poskoczny« (1): To áćći prawdá iest/ iżci iuż ku száteści [ciało] nie tak buyne á poskoczne być musí RejZwierc 163v. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

W przen (1) : A tak száteczny człowiek nierowno lepszych y poćciwżych krotofilek sobie wżyć może/ liedząc á dziwuiąc lie dziwnym zawrotom świátá tego/ niżli then tłukąc lie poskoczny kuropłoch. RejZwierc 165.

a. Wartki, szybki (1) : Lecż człowiek dobry y nie nálezbyt chćiwy/ Trzykroć y cztery człowiek to szczęśliwy. [...] Dofyc ma gdymu [!] poskoczny sztrumyczek Zduża młyniczek. KlonFlis B4.

Synonimy: a. prędkie, wartki.

Cf NIEPOSKOCZNY

KO, IK